

கலீயர் :
யாழ்ப்பாணம்
தென்கோவை
ச. கந்தைய பிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

REPUBLIQUE FRANÇAISE

Liberté - Egalité - Fraternité

VITTAGAM

LE REDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI
TAMIL PANDIT
JAFFNA
CEYLON.

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தொறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM NO. 4, Pondicherry.

நீத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா ஸரிது. குறள்.

காசியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி
நே. 4, புதுவை.

VOL. I.

{ புதுவை, பவ-வெஸு ஆவணி-மூ - 2 கூ. (13-9-34) }

No. 42.

திருமந்திரம்

இமத்து எங்கிய னுள்ளுள னெம்மிறை
யீமத்து எங்கி யிரதங்கோள் வானுளன்
வேமத்து எங்கி விளைவு வினைக்கடற்
கோமத்து எங்கி குரரகட ருனே.

இருந்த பிராணனு முள்ளே யேழுமாம்
பரிந்தவித் தண்டே னண்டம் பரிய
விரிந்தவப் பூவுடன் மேலெழ வைக்கின்
மலர்ந்தது மண்டலம் வாழுவ மாமே.

மண்டலத் துள்ளே மனவேர்ட்டி யாணத்தைக்
கண்டகத் தங்கே கருதியே கீழ்க்கட்டிற்
பண்டகத் துள்ளே பகலே யோளியாகக்
குண்டலக் காதனுங் கூத்தோழிந் தானே.

பூச வனவேல்லாம் பூசிப் புலர்த்திய
வாச நறுங்குழன் மாலையுஞ் சாத்திய
காயக் குழலி கலவியோ ஹங்கலந்
தாசித் தலையுறத் தாங்காது போகமே.

போகத்தை யுன்னவே போகாது வாயுவு
மோகத்தை வேள்ளிய மீனும் வியாழத்திற்
சுதோத்த மென்முலை யாளுநற் குதனுங்
தாதிற் குழைந்து தலைகண்ட வாரே.

கண்டனுங் கண்டியுங் காதல்சேய் போகத்து
மண்டலங் கோண்டிரு பாலும் வேளிநிற்கும்
வண்டியை மேற்கொண்டு வானீ ருட்டிடத்
தண்டோரு காலுங் தளராது வங்கமே.

உடலுயிர்ச்சம்பந்தம்

(30-ம் வாரத்தொடர்ச்சி)

குறள்

அன்போ டியைந்த வழிக்கென்ப வாருயிர்க் கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

(இ-ள்) ஆர் உயிர்க்கு என்போடு இயைந்த தோடர்பு-அரிய உயிருக்கு உடம்போடு அாதியே பொருந்திய நட்பை, அன்போடு இயைந்த வழிக்கு என்ப—அன்பு வடிவாக அஃதாவது அரூப சத்தி வடிவாகப் பொருந்திச் சிவத்தோடு அங்கமாவதற்கு அமைந்த இயற்கை நெறி என்பா பெரியார்.

சத்தாகிய உடல் எப்பொழுது உண்டோ சித்தாகிய உயிரும் அப் பொழுதே உண்டு. இவை ஒன்றை விட்டு மற்றென்று பிரியா. உயிர் உடலைவிட்டுப் பிரியுமாயின் பின்னும் அத்தகைய பிறதோர் சம்பந்தத் தையே நாடும். அன்றி அது பூரணப் பட்டதென்பது அசம்பாவிதமாகும். உயிர் அமலமடைந்து சிவமாகும் போது (சிவாங்கம்) அாதியே அதனேடு சம்பந்தமுடையதாய் அதனைப் பிரியாத மெய்யும் அருள்வடிவான சத்தி யம்சமாய்த் திகழும் என்பது சொல்லாமலே அமையும். உயிர் உடம்பைவிட்டுப் பிரிந்தபின் “நறு மலர் எழுதரு நாற்றம்போல்” “உற்ற வாக்கையின் உறுபொருள்” ஆகை ஆசானீ—ஆசானுகைய சிவத்தை அடைந்த தென்பது—முத்தி யடைந்த தென்பது வெற்றுரையேயாகும். அன்பே சிவம் என்பது பின் வரும் திருவாக்காலும் நன்கு வற்புறுத்தப்பட்டது.

திருமந்திரம்

அன்புஞ் சிவமும் மிரண்டென்ப ரறிவிலா ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலா ரன்பே சிவமாவ தாரு மறந்தபி என்பே சிவமா யமர்ந்திரு தாரே.

*அன்போடு—நூண்டிலீடு வேடு வடிவமையும்
திருமந்திர—சிவந்தேடு அங்கமாகவர்*

என்னன் புருக்கி யிரைவலை யேத்துமின் முன்னன் புருக்கி முதல்வலை நாடுமின் பின்னன் புருக்கிப் பெருந்தகை நக்தியுங் தன்னன் பெனக்கே தலைநின்ற வாரே.

முன்படைத் தின்பம் படைத்த முதலிடை யன்படைத் தெம்பெரு மானை யறிகிலார் வன்படைத் தின்த வகவிட வாழ்வினி வன்படைத் தான்ற னகவிடங் தானே.

(ஐ. 1-ம் தங்-அன்புடையை செ 1, 5: 7)

அன்பினுன் சமைந்துடன்டிய வென்பிலானை யுரித்துக் களைந்தவன் அன்பிலானை யம்மானையள்ளுறிய அன்பினுல் நினைந்தா ரறிந்தார்களே.

(அப்பர் தேவாரம் திருக்குறுங்தொகை செ. 3)

அன்பே சிவம். சிவமே விஷ்ணு. விஷ்ணுவே சத்தி. சத்தியே சரீரமாகிய உடம்பு. பஞ்ச மூர்த்திகள், அட்ட மூர்த்திகள், ஆறு சத்திகள் என்பனகூடி உடலுயிரான. பின்வரும் பிரமாணங்களும் இவ் வண்மையை நன்கு புலப்படுத்தும்.

ஓளவை குறள்

வீட்டு நேறிப்பால்—பிறப்பின் நிலைமை

மாயன் பிரம ஹுருத்திரன் மகேசனே
டேயுஞ் சிவமூர்த்தி யைந்து.

மாலய னங்கி யிரவிமதி யுமையோ

டேஹங் திகழுசத்தி யாறு.

மண்ணெடு நீரங்கி மதியொடு காற்றிரவி
வின்னெண்ச்ச மூர்த்தியோ டெட்டு.

இவை யெல்லாங் கூடி யுடம்பாய

வொன்றின் அவை யெல்லா மானது விங்து.

திருமந்திரம்

மானிட ராக்கை வடிவு சிவவிங்கம்
மானிட ராக்கை வடிவு சிதர்பரம்
மானிட ராக்கை வடிவு சதாசிவம்
மானிட ராக்கை வடிவு திருக்கத்தே.

(7-ம் தங்—பின்டவிங்கம் செ. 1)

குத சங்கிதை

ஆதலாற் போக மோக்க மடைதக வெண்
[ணினேர்கள்]

காதல் செய்டல்கடைய்வ மயமெனக்

[கருத்தி னேர்க்கு
தீமையூற செம்யா துவப்புறச் செய்ய

[வேண்டும்
மேதகவணர்க்கு கொண்மின் மெய்தவம்

[பூண்டி சின்றீர்.

குறள்

அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க் கென்புதோல் போர்த்த வடம்பு.

(இ-ள்) அன்பின்வழியது உயிர் நிலை—அன்பு முன்னே நிற்ப அதனைப் பற்றி அதன் பின்னே நிற்பதே உயிர் பிரிந்து விடாது ஒழிவற ஒன்றி நின்ற உடம்பாகும். அஃது இலார்க்கு உடம்பு என்பு தோல் போர்த்த—அவ் அன்பு இல்லாதார்க்கு உரிய உடம்புகள் வாளா எலும்புகளை அடுக்கித் தோலினால் மூடிய உடம்புகளாம்; உயிர் நிலைத்தற்கேற்ற உடம்புகள் ஆகா என்பது.

(தொடரும்)

சுத்தசாதகம் விலை அனு 2.

திருவாசக உண்மை

விலை அனு 2.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்
புதைவ.

“வித்தகம்”

வருட சந்தா முன் பணம்
இந்தியா, பர்மா, சிலோன் ரூ. 3-0-0
மலாயா, சிங்கப்பூர் } ரூ. 4-0-0
கசகோன்

வித்தக நிலையம்,
புதைச்சேரி.

சு ந மு நா ட ம் த மிடு ம்

(41-ம் வாரத் தொடர்ச்சி).

இவர் வேலூருக்குப்போய் அழகர்சாமி முன்னிலையில் தாம் அவர்மீது பாடிய மடலை அரங்கேற்றி மீண்டு வரும்போது வழியில் எதிர்ந்த சில புலவரை நோக்கிப்பரி சில்பெறச் செல்லுமாறு அழகர்சாமிபால்ஆற்றுப்படுத்திய தாக ஒரு புலவராற்றுப்படைச் செய்யுளும் பாடியுள்ளார். அதனையும் மிங்கே தருதுப்:—

பூவின்மீதவரு மெய்ச்சபா வருளில்
புல்வர்மீது சொலி நெஞ்சகால்
புண்கள்பட்டு வருபாவலீ ரெனையொர்
புரவலன் கொலென வெண்ணீலீர்
யாவின்மீது முயரோவில் சிருது
மிலங்கை நாடா சியற்றுபேர்
இலச விளங்கழகர் சாமியண்ண வரு
எங்கை பெற்றுவரு புலவன்யான்
நாவின் மீதுவு பாவினத் தருமை
நன்குணர்ந்த தமிழறிவினுன்
நாவலர்க்குதவு வள்ளலங்கவளை
நண்ணி வின்னபரி செய்துவீர்
மாவின்மீதரசனந்த மத்தியிசை
மருவு போரசனந்த நீள்
வையமீத ரசனந்த மென்று மவன்
வாயின் முன்னரடையாளமே.

இவர் பாடுதற்குக் காலமும் இடமும் வேண்டியதின்று. ஒரு பாட்டுப்பாட வேண்டுமென்று யாரும் வேண்டினால் உடனே பாடிவிடவார். இவர் சென்னையிலிருக்கும் போது இவருடன் அகராதி வேலையிலிருந்த வீராசாமிச் செட்டியாருடைய நரைத்த குடுமியை ஒருவர் இவர்க்குக் காட்டி இதன்மீது ஒருபாட்டுப் பாடுவீர் புலவீர் என்றனராம். உடனே அக்குடுமிமேல் வைத்து ஒரு செய்யுள் பாடிவிட்டனர். அச் செய்யுள் வருமாறு:—

நாவலர் வியக்கப் பாவலர்நாவா
நன்கலை மதிவளர்ந்தோங்குப்
பாவலர் முகஞ்செஸ்மபதும மாக்கு விக்கும்
பான்மையோன் மாயவேடுளத்து
மாவலர் வீராசாமிவேள் குஞ்சி மலரயன்
தேவி வெண்கஞ்சப்
பூவலர்ந்திருப்பவதன் மிகையிருந்த
பொற்பெனப் பொவிந்திலங்குறு மால்.
இச் செய்யுள் மிகவும் இன்பம் படைத்ததாகும்.

சுவாமி நாதர்

இவர் ஏற்குறைய நூற்றிருபது வருடங்களுக்கு முன்னே பாழ்ப்பாணத்து மானிப்பாயிலே செல்வப்

பெருமையோடு வாழ்ந்த வேளாண் குடியிலே அருண சலம்பிள்ளை பென்பவருக்குப் புத்திராகப் பிறந்தவர். கொழும்பிலே வாழ்ந்து சலாபத்துறையிற் குளிக்கும் முத்துக்கள் முழுவனதையும் தாமே யொருங்கு விலைக்கு வாங்கி வாணிகர்கள் செய்தமையினுடே பிறதேயங்களினும் தம் பெயர் சென்ற முத்துச்சாமிப்பிள்ளை என்பவர் இவருக்குத் தம்பியாரவர். இலங்கைச் சட்ட நிருபண சபையிலே அநேக ஆண்டுகளாகப் பிரதிநிதியாக இருந்த ஏலேசெங்கமுதலியார் இவர்புத்தீரர். இவர் இளம்பிராயத் திலே மானிப்பாய் வேரகப் பிள்ளையார் கோவிலிலே கந்த புராணம் படித்துக்கொண்டிருந்த பொழுது இராகம் தவ ரூபப் படித்தமையினுடே அர்த்தம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தவர் இவரைப் பழிக்க அதனால் இவர் இந்தியாவிற் குப்போய் பல ஆண்டுகளாக சங்கிதம் பயின்று வந்தன ரென்றும், இவர் காலத்திலே மானிப்பாயே சங்கித வித தையிற் சிறந்து விளங்கிய தென்றும், பெயர் படைத்த வாச்சியகாரரும் இவர் முன்னிலையில் வாச்சியங்களை இயம்புதற்கு அஞ்சலரென்றும் முன்னேர் கூறுவர். சங்கிதம் பாடுவதில்லை, நாடகம் பாடுவதிலும் இவர் பெயர் படைத்து விளங்கினர். இவர் பாடிய நாடகங்கள் இராம நாடகம், தருமபுத்தீர நாடகம் முதலியன். இவர் காலத்திலும் பிற்காலத்திலும் இவர் பாடிய நாடகங்களே நாடகர்களாற் படிக்கப்பட்டு வந்தன. இவர் குரல் கோகிலத்தின் குரல் போல மிக இனியது என்றும், அதனால் இவர் பாடுவதைக் கேட்கும்படியுதியோரும் சிறவரும் விரும்பி வருவர் என்றும் சிலர் கூறுப் படுவார். இவர் பாட்டின் திறமையறிதற்காக ஒரு செய்யுள் ஈண்டுத் தருதும்:—

ஆண்டு கொண்டவனிமுதலன்றி எங்கையிலையும் அரியராவன சிசி சங்கன் அழகு செறி சீதையைச் சிறைகளைக் காலம் யவ தரித்திடு மாயவன் தூண்டவனுமான் சென்றநின்து வங்கேத சொலத் தொடு கடலை யனை கட்டடயே சுக்கிரிபனேடு சேனை குழங்கிடவிலங்கையிற் ரெகுதியொடு போயடைத்து வேண்டியமருக்குவரு தம்பியும் பிள்ளைகளும் வெகு மூலபலரும் மழிய விறவி ராவணன் மதிய நொடியிலே சிறை மீட்ட வீர ராகவன் மருக்கே நீண்டவன்பிலை யெனினுமாண்டு கொண்டிடு மதியம் நீயருளெனக் குதவுவாய் நிகரில் தொண்டமனுற்றில் நிலவு சக்கிதி மேவும் சிமல குருபா முருகனே. (தொடரும்)

திருவருள் தலை

காலமுண் டாகவே காதல்ஷேய்
துப்பின் கருதரிய
ஊலமுண் டானேடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணெரிய
ஆலமுண் டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
ஞன்வந்து முந்துமினே.
(திருவாசகம்.)

வித்தகம்

புதுவை,
பவ-ஞூ ஆவணி-ஸி 29-

அறஞ்செய விரும்பு

இவ வேத சூத்திரம் ஆதி சத்தி யின் அவதாரம் எனப் போற றப்படும் ஒளவையார் அருளிய “ஆத்திருடி” என்னும் சூத்திரக் கொத்துள் தலையாயது. நமது பாட்டியார் வாய்மையான அறஞ்செய்து உப்தியடைய வேண்டும் என்னும் ஆராமையாகிய விருப்பம் மீதாப் பெற்றவராய்க்குரு நெறியால் அதனை அறிந்து அறிந்தவாறே ஒழுகி மாற்றிப் பிறந்து தத்துவப் பெரியாராய் வதிந்து தான் பெற்ற இன்பத்தை இவ்வையக்கும் பெறவேண்டும் என்னும் கருணை மிகுதியால் சீவர்கள் பக்குவத்துக்கு ஏற்றவாறு அருளிச் செய்தவராவர். இச்சூத்திரங்களைத் தமிழ் வழங்கும் தேயங்களில் உள்ள சிறுர் முதல் கிழார் ஈருக யாவரும் பொன்னே போல் போற்றிப் பயன்டைதல் கண்கூடு. சிறிய கண்ணடியானது பெரிய பொருளைத் தன்னகத்து அடக்கிக் காட்டுவதுபோல இச்சிறிய சூத்திரங்கள் அரிய பெரிய வேதரகவியங்களையெல்லாம் தம்மகத்து மறை பொருளாகக் கொண்டு மிளர்கின்றன என்பது இவற்றை ஆழந்து நோக்குவார்க்கு எளிதிற் புலப்படாததாகாது. அவற்றுள் இம் முதற் சூத்திரம் நுதலைது (கருதியது) யாதோ எனின், அது தான் நித்தியத்துவத்தை அடையும் பக்குவம்பெற வேண்டும் என்பது. அறம் என்னும் சிவத்துவத்தை ஆக்கமுறச்செய்தற்கு(நீ)விரும்பு என்பதே இதன் உண்மைப் பொருளாகும். உலகத்திலே சீவர்கள் பக்குவங்களுக்கு ஏற்பப் போவியாக அமைந்த அறங்கள்-அறச் செயல்கள் பலப்பலவாகும். உலகியலுக்கு ஏற்ற அறங்கள் முப்பத்திரண்டு எனவும் கூறுப. சீவர்கள் பல சென்மங்களில் போவியான அறங்களை-நெறியல்லா நெறிகளை அநுட்டித் துக்கற்பனையான அன்னவை யெல்லாம் உண்மைப் பயன் தருவனவாகா என உண்மையை உணர்ந்த பின்னேயே வாய்மையான அறத்தாறு என்னும் நித்தியத்துவ நெறியை அவாவும் பக்குவத்தை — அறஞ்செய விரும்பும் பக்குவத்தை அடைபவர்களாவர். அறத்தை-அறமாகிய சிவத்துவத்தை அடையும் நெறியும் அறம் எனப்பட்டது. அறம் என்றால் என்னை? அதுதான் நித்தியத்துவமாகிய சிவத்துவம் என்று கூறப்படும். அறல் என்றால் நீர் என்ப. அதுவே அம்பு-அப்பு—அன்பு எனப் பலவது. அன்பைக் கண்டபின் ஆவதே அறம் எனப்படுவது. ஆதலால் அன்பை

ஆக்க முறுவித்தற்கு உரிய செயல்களே அறத்தாறு என விதந்து கூறத்தகுவன. அன்பும் சிவமும் ஒன்றே என்பர். “அன்பே சிவம்” என்பது வேத உண்மை. அறமே அமலநிறை. அதுவே சிவம். நிறை என்றால் அற்றது என்பர். அதுதான் சலனம் அற்றது. அசைவு அற்றது— கெளன் அசைவு உடையது -- அசையாமல் அசைவது என்று கூறப் படும். நிறு+ஜீ = நிறை. அதுவே அறமும் ஆம். அறு+ அம் = அறம் எனினும் அமையும். அமல் நிறையே “உற்ற ஆக்கையின் உறு பொருள்”; அசத்தபெள திகதநுவாகி கீடு “சானைக்கத்துள்ளே அழுந்திய மாணிக்கம்”என்க. அன்பு வடிவினாகிய இறைவனே அறவன் எனப்பட்டனன்.

திருமந்திரம்

அறவன் பிறப்பில் யாருமிலாதா னுறைவது காட்டக முண்பது பிச்சை துறவெனுங் கண்ணர் துறங்தவர்தம்மைப் பிறவி யறுத்திடும் பித்தனகண் டாரே.

(ஷ 6-ம் தக். துறவு செ, 3.)

அறவனுகிய அன்பு வடிவினாகிய சிவன் இருப்பிடம் காட்டகம் எனப் பட்டது. இதுவே சுடுகாடு-பாலை-ஜீங் தாம் திணை எனப்படுவது—என்பு. பாலையில் குடியிருப்பவன் பித் தன் என்பதும் அவனே பிக்காடன்— அன்பு வடிவினன் எனப்பதும் அன்பே அறம்-சிவம் எனப்பதும் இச்செய்ய எால் நன்று வலியுறுதல் கண்டு கொள்க. இதன் விரிவை “அன்பு” என்னும் கட்டுரையில் (“வித்தகம்”, இல. 37) காணக். இறைவன் அறவாழி அந்தணன் எனப்பட்டனன்; அறவடிவினன்—தரும சொருபி எனப் பட்டனன். தர்மம் என்றால் தாங்குவது என்பர். யாக்கையின் உறுபொரு எாய்—பதியாய்—இடமாய் வியாப்பி யமாய் நின்று நம்மைத் தாங்குபவன் அறவடிவினாகிய இறைவனே என்க. “..... திருக்கரக் கோயிலான் தன்கடன் அடியேணியும் தாங்குதல்”, என்றார் நமது அப்பர். தனது தாளா

கிய அருட்புணியால் நம்மைத் தாங் கிக் கொடுசென்ற கரை சேர்ப்ப வன்-நித்தியத்துவம் அடையச் செய் பவன் அருட்கடலாகிய—அறவாழி அந்தணஞ்சிய இறைவனே என்க.

குறள்

அறவாழி யந்தணன் ரூஸ்சேர்க்தார்க்

பிறவாழி நீந்த லரிது.

[கல்லாற்]

(இட 1-ம் அதி. கடவுள் வாழ்த்து செ-1)

என்றனர் நமது பொய்யில் புலவர். அறக் கடலும் நாத அந்தத்தில் விளங் குபவனுமாகிய இறைவனது தாளா கிய தோணியைப் பற்றிய மெய்யடி யார்க் கன்றி ஏனைய உலகமாக்களுக்கு அவ் அறத்துக்கு வேறுகிய மாயா காரியமாகிய பிரபஞ்ச சாகரத்தைக் கடந்து அவ் அற நிலையாகிய நித்தியத் துவம் பெறுதல் முடியாதகாரியம் என்பது இதன் பொருளாகும். அறக்கடல் என்று வியாப்பியமாகிய பதியை. அருட்கடல் என்பதும் அது. அன் சினாவது அறம் என்னும் அருள்; “அருள் என்னும் அன்றீன குழவி”, என்றாகவின். வியாப்பியமாகிய பதி அற ஆழி என்பப்படவே அதினின் றும் நிறை பிரிந்து வியாபாக்ம் பெற்ற மாயாகாரிய பிரபஞ்சம் பிற ஆழி என்பப்பட்டது; கடக்கப்படவேண்டியது அதுவே ஆதவின். அந்தணன் அந்தந்தை அணவியவன்— அந்தத் தில் விளங்குபவன்-அந்தத்தை இடமாகக் கொண்டவன் என்க. அந்தம் வேத அந்தமாகிய நாத அந்தம். வியாபகமாகியநாதங்களின் பிறப்பிடமாப்படுகிறும் இடமாய்-வியாப்பியமாய் உள்ளது நாத அந்தம். இவ்விடத்து வீற்றிருப்பவனே சோதிப் பிழம்பு வடிவினஞ்சிய ஆரியன் என்க. ஆரியன் அந்தணன் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள். அந்தணன் அம்தண்மை ஆகிய அருள் வடிவினன் என்னும் ஆம்.

திருமந்திரம்

நாத முடிவிலே ஸ்லா ஸிருப்பது

நாத முடிவிலே ஸ்லோக மிருப்பது

நாத முடிவிலே நாட்ட மிருப்பது
நாத முடிவிலே நஞ்சண்ட கண்டனே.

(இட 3-ம் தந். தியானம் செ. 12.)

திருவாய்மொழி

மறம் சுவர்மதிலொடுத்து மறுமைக்கே
வெறுமை பூண்டு
புறம் சுவரோட்டைமாடம் புரஞ்சபோ
தறிய மாட்டர்
அறம் சுவராகினின்ற வரங்களுக்க் காட
செய்யாதே
புறம் சுவர் கோலஞ்செய்து புள் கவ்வக்
கிடக்கின்றீரே.

(தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வார்-திருமாலை செ. 6)

இறைவன் அறவடிவினன் என்பதும் உடலுயிர் அமல் மடைந்து நித்தியத் துவம் பெறுதற்கு ஏற்ற வாய்மையான சாதகமே அறத்தாறு என்பதும் அத்தகைய அறத்தாற்றையே விரும்ப வேண்டும் என்பதும் இத்திருவாய் மொழிச் செய்யுளால் நன்று வலியுறுத்தப்பட்டது. மறம் பொருள் துன்பம் என்பன உலகியல். இவை அதித்தியம். பயனும் அன்னதே. மறம் என்பது பிரவிருத்தியாகிய லெளகீகத் துக்கு ஒத்த ஆண்மைச் செயல் எனப்படும். மறத்தால் வெறுமையே—மரணமே—சூனியமே உளதாகும். மறச் செயலையே அறச் செயலாகக் கோள் வது—மற ஞ செய விரும்புவதையே அறஞ செய விரும்புவதாகக் கோள் வது உலகியல். ஆதலால் மறம் பொருள் துன்பம் மரணம் என்பன வற்றை அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எனக் காண வேண்டும்— மாற்ற வேண்டும் என்க. இதுவே அறஞ செய்தல் என்பது—அறவடிவாகிய சிவத்துவத்தை ஆக்கமுறச் செய்தல் என்பது. இவ்வாறு அறம் செயவிரும்பாது—அறத்தைச் செய்யாது மறம் செய விரும்பி மறமே புரிந்து—மறஞ சுவர் மதின் எடுத்து—இடம் பட வீடெடுத்து—இடமாகிய அறம் அற மாகிய முதல் கெடும்படி வியாபாரஞ் செய்து—அழியுங் தன்மையுடைய

அசத்த உடலை ஆக்கமுறச் செய்து மரணமடைதலே—சூனிய நிலையை— வெறுமை நிலையை அடைவதே உலகியலாதலால் “மறஞ சுவர் மதின் எடுத்து மற மைக்கே வெறுமை பூண்டு” என்று கூறப்பட்டது. மலம் சோரும் ஒன்பது வாசலையுடைய அசத்த தறுவானது மறத்தாறுகளால் உளவாகும் நிறை பேதத்தால் பின் வியலையுடையும்போது—உயிர் பிரியும் போது அறவு கெட்டுப்போம் ரூனம் அழிந்துவிடும்—சேதனம் பின்ன மடைந்துவிடும். அறவு சூரணம் பெற்ற ஞானியாய்—மெய்யடியானுப் முத்தியடைதல் என்பது அசம்பா விதமாகும்; இது பற்றியே “புறஞ் சுவர் ஒட்டை மாடம் புரஞ்சு போது அறியமாட்டர்” என்று கூறப்பட்டது. ஆதலால் அறஞ செய்தலையே விரும்பிக் குருவருளால் அறம்சுவராகினின்ற வகையை—அருள் வடிவினஞ்சிய அரங்கனுக்கு ஆட செய்தல் என்னும் வாய்மையான அறத்தைச் செய்து நித்தியத்துவம் அடையவேண்டும். அஃதாவது அறமாகிய-முதலாகிய-இடமாகிய இச்சீரத்தை அசத்தம் நிக்கிச் சூக்கு மத்தை விளை வேற்றுதலால் அமலமாக்கவேண்டும்—அரங்கனுவடிவமாகிய “ஈனமில்காயம்” ஆப் மாற்றவேண்டும் என்பது. இவ்வாறன்றி மறஞ செய்தலால்—செதியார் ஆக்கையை ஆக்கமுறச் செய்தலாகிய புறஞ்சுவர் கோலம் செய்தலால் பினி முப்புக்களால் சரிம் பின் வியலைடந்து காக்கை முதலிய வற்றிற்கே இரையாகுமாறு மரணம் என்னும் பிறவு உளதாகும் என்பார் “அறஞசுவராகினின்ற அறங்கனுக்கு ஆட செய்யாதே புறஞ்சுவர் கோலம் செய்து புள் கவ்வக்கிடக்கின்றே” என்று கூறுவாராயினர். பின்வரும் அப்பர் திருவாக்கும் இவ்வண்மையையே நன்று வலியுறுத்துகின்றது.

அப்பர் தேவராம்

பூக்கைக்கொண்டரன் பொன்னடி போற் றிலூர் நாக்கைக் கொண்டரமலே வில்கிலார்

ஆக்கைக் கேயிரை தேடியலமங்கு
நாக்கைக் கேயிரையாகிக் கழிவரே.

(ஷ. தனித்திருக் குறுங்தொகை, செ. 5.)

“பூக்கைக் கொண்டு” என்பது “புண்ணியம் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு” (திருமந்திரம்) என்பதன் பொருளுடையது. “ஆக்கைக்கே இரை தேடி அலமங்கு” என்பது “புறஞ் சவர் கோலம் செய்து” என்பதன் பொருளுடையது. அறஞ் சவராகி நின்ற அரங்கனுக்கு — சுத்தாகிய—நித்தியமாகிய சிவபரம் பொருளுக்கு ஆட்செய்வதே வீடாக்கும் பெற்றி என்க. அறத்தை—அறமாகிய முதலை—வீட்டை ஆக்கும் பெற்றி என்க. அசுத்த தநுவை அமல் தநுவாக—அருள் வீடாக ஆக்கும் பெற்றி என்க. புறஞ்சவர் கோலம் செய்வதே கூடாக்கும் பெற்றி என்க. கூடு என்பது என்னை? அதுதான் அரங்கனுகிய கூத்தன் புறப்பட்டுப் போன்கூடு—வெறுமையான கூடு—பினம் என்க. பொய்ப் பொருளாகிய கற்பனையையே வாய்மை என நம்பி மறச் செயலால் சரித்தை அனு அனுவாக்க கூடாக்கி உழல்பவர்க்கு வீட்டை ஆக்கிக் கொள்ளுதற்குரிய—கட்டுதற்குரிய மெய்ப்பொருளாகிய அறவன் வேதமுதற் பொருளாகிய—தாதாந்தப் பொருளாகிய நாரா யனனே—சிவனே என்று உண்மையை அறிவுறுத்துகின்றது பின்வரும் திரு வாக்கு என அறிதல் வேண்டும்.

திருவாய்மாழி

வீடாக்கும் பெற்றியறியாது மெய்வருந்திக் கூடாக்கி நின்றுண்டு கொண்டுமூல்வீர்—

[வீடாக்கும்

மெய்ப்பொருள்தான் வேதமுதற்பொருள்
[தான் விண்ணவர்க்கு
கற்பொருள்தான் நாராயணன்.

வாய்மையான அறச்செயலால் குண்டலி சேடசயனனும் (சர்ப்பா பரணன்) “உற்ற ஆக்கையின் உறு பொருள்” உம் ஆகிய சிவம் என்றும் அமல் நிறையை ஆக்கமுறச் செய்து

ஊனங்களாகிய பினி மூப்புச் சாக்காடுகள் ஒழிந்து அமல் தநுவைப் பெறுதலே வீடாக்கும் பெற்றி என்பது இதனால் நன்று வலியுறுத்தப் பட்டது. இந்த நாராயணனே (நார் + அஜீ + அயனன்) அன்பு என்னும் அப்பில்—நீரில் (நார்) அயனம் கோண்டவன் — சயனம் கோண்டவன் என்க. இவனே அரங்கநாதன்—தில்லை நாதன் என்க. ஜிந்தாம் தினையாகிய பாலையில் — அகண்ட வெளியில்—ஞானுகாசத்தில் — சிதம் பரத்தில்—அரங்கத்தில் — தில்லையில் நடனஞ் செய்பவன்; அருணத ஒலியாய் விளங்குபவன் என்க. வாய்மையான வைஷ்ணவமூம் வாய்மையான கைவழும் ஒன்றே. இத்தகைய பண்டைச் சுத்திய நெறியை அறிய முடியாத பிற்காலத்தவர் சிலர் உண்மைக் கொள்கைக்கு முரண்பாடாகச் சிவம் வேறு விஷ்ணு வேறு எனவும் கைவழும் வேறு வைஷ்ணவம் வேறு எனவும் போலியாக மதங்களை ஏற்படுத்தி உலகமாக்கள் உண்மையை உணரமாட்டாது அபிமானத்தால் கட்சிகட்டிப் போராடி அவமாகும்படி செய்து விட்டனர். இயற்கைக்கு மாறுபட்ட இத்தகைய மத வேறுபாடு பற்றிச் சாங்கோபாங்கமாக எழுந்த நால்களுக்கும் உரைகளுக்கும் அளவில்லை. சிவம் வேறு விஷ்ணு வேறு என்னும் போலிக் கொள்கையால் நம் இந்திய தேசம் பாழ்ப்பட்ட தேங்பது மிகையன்று. இன்ன நீரார்க்கு நல்லறிவுச் சடர் கொளுத்துதற் பொருட்டே பின்வரும் திருவாக்கு எழுந்தது என அறிதல் வேண்டும்.

சிவவாக்கியர் பாடல்

தில்லைராய்கனவன் திருவரங்கனுமவன் எல்லையான புவனமு மேகமுத்தியானவன் பல்லுங்கவு மூளைபேர் பகுந்துகூறி

[மகிழுவார்
வல்லபங்கள் பேசவார் வாய்ப்புமுத்து
[மாய்க்ரே. (56)

திருவாய்மாழி

புலையறமாகினின்ற புத்தோடு [சமனமேல்லாம்
கலையறக்கற்றமாங்கர் காண்பரோ
[கேட்பரோதாம்
தலையறப்புண்டும்சாகேன் சத்தியங்
[காண்மின் ஜயா
சிலையினுவிலங்கை செற்ற தேவனே
தேவனுவான்
(ஷ. தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வார்—
திருமாலை செ. 7.)

[பினமாகி விழுதற்குரிய செடிசேருடலமாகிய புலாலுடலை மாற்றும் வகையை நாடாது சுத்திய நெறியைப் புறம்பழித்துப் புலால் உடலை ஒம்பிச் சாதலடைதலாகிய மறத்தாற்றையே அறத்தாறு எனக் கொண்ட போலி வைஷ்ணவரும் போலிச் சைவருமே பெளத்த சமனர் என்பதும் புலாலுடலைப் பூந்துருத்தியாக்கி நித்தியத்துவம் அடைதலே சுத்திய நெறியாகிய அறத்தாறு என்பதும் இச் செய்யுளால் நன்று வலியுறுத்தப்பட்டன.
“சிலையினுல் இலங்கை செற்ற தேவன்.” என்னும் கற்பனையின் உண்மைப்பொருள் அமயம் நேரும் போது விளக்கிக் கூறப்படும்.]

இதுகாறும் கூறியவைகளால் உரிய சாதகங்களால் அறத்தை விளைவேற்றுதலே—அற வடிவினாகிய சிவம் என்னும் செம்பொருளை விளைவேற்றுதலே அஞ்செய்தல் என்பதும் பினி மூப்புச் சாக்காடுகள் நீங்கி நித்தியத்துவம் அடைதலே அதனால் ஆம் பயன் என்பதும் நன்கு பெறப்படும். இத்தன்மை வாய்த்தற்கு ஏற்ற சாதகங்களே வாய்மையான அறத்தாறு என விதந்து கூறப்படுவன ஆம். அறமாகிய வீட்டை அழியாதவாறு கட்டிக்கொண்டால்—அழியாப் பொருள் கொண்டு கட்டிக்கொண்டால் அறம் கிலைத்தது என்று கூறப்படும். இதுதான் அமலதநு. அருள் வடிவாய் நித்தியம் பெறுவது இதுவே. இடமாகிய வீடு கட்டும்போதே பொரு

ஞம் அதன்கண் அடங்கி விட்டது. இடமும் பொருளும் சத்தியும் சிவமு மாய் அமையும். அறமும் பொருளும் ஒன்றுவதால் இன்பம் உள்தாகும். இம் மூன்றும் கெட்டுத் திரிந்ததே விடு எனப்படுவது. அறமே வீடா பிற்று என்க. உடலே விமலமாய் அமலமாய் அருள்வடிவான சத்தியாகின்றது அல்லவா? அதுவே விடு என்க. அருளேயன்றி வேறு விடு எது? அறம் செய்யும் அவா மீதாரப் பெற்று அதனைக் குருவருளால் அறிந்து செய்தலால் ஆம் பயன் இதுவே என்க. இத்தகைய அறத்தைச் செய்யவேண்டும் என்று கூறிவிடாது

“அறஞ்சேய விரும்பு”

என்ற பாட்டி கூறியதன் காரணம் என்னை? எனின் சிறிது கூறுதும்:— சிவர்கள் வாய்மையான அறத்தாறு இன்னது என அறிய மாட்டார்கள். அறத்தாறுகள் என்று பலப்பல தருமங்களும் வழிபாடுகளும் நூல்களால் கூறப்பட்டனவே எனின், அவை யெல்லாம் வாய்மையான அறத்தாறு ஒன்று உள்ளது என அதனைக் குருவருளால் அடையவேண்டும் என அறி வித்தற்குச் சாதகமாவனவே யன்றி அவை தாமே சிவர்களை நேரே முத்தி வாயிலில் சேர்ப்பிக்கமாட்டான்பது வெள்ளிடை. சிவர்கள் சடபேதம் கர்ம பேதம் என்பனவற்றிற்கு ஏற்ற சாதக யோகங்கள் அவ்வப் பக்குவ சிவர்களுக்கே அவர்கள் முன்னிலையில் குருவடிவாய்ப் போதரும் எல்லா அறிவும் எல்லா முதன்மையுமடைய எம் பெருமானால் அருளப்படுவன வாகும். ஆதலால் வாய்மையான அறத்தாற்றை அறிவும் என்னும் ஆராமையாகிய விருப்பம் மிகப் பெற்றே அக்குருநாதனை அடைந்து அவற்றை அறிந்து ஒழுகி உண்மை விலையை அடையவேண்டும். ஆதலாற் றுன் அறஞ்சேய்தல் வேண்டும் என்னது “அறஞ்சேய விரும்பு” என்று அருளினால் ஒளவை என அறிதல் வேண்டும். விருப்பம் என்னும் ஆரா

மையே வேண்டற்பாற்று. ஆராமையாகிய பக்குவம் உண்டேல் குருவும் உண்டு. ஆதலால் அறம் செய்யவேண்டும் என்னும் அவாவே விருப்பமே அமையும் அத்தகைய பக்குவமே இன்றி யமையாதது. அப்பால் அவற்றை அருளி உய்திபடையச் செய்வது பரமகருணை நிதிபாகிய குருநாதன் கடனாகும்.

“கேளுங்கள் கோடுக்கப்படுமே”

“தட்டங்கள் திறக்கப்படுமே”

என விவிலியவேதம் (Bible) கூறிற்று.

உண்மையை நாடி அறிந்து ஒழுகுதற்கு ஏற்ற பக்குவமுடைமையே பல கோடி சென்ம நற்றவப் பயனுக்க் கீவர்மாட்டு முதற்கண் அமையப்பெற வேண்டிய அரிய பெரிய நிலைமையாத வின் அவ்வண்மையையேயே தமதுவேத சூத்திரக் கொத்துள்முதற்கண்ணதாய் “அறம் செய்விரும்பு” என அமைத்த அம்மையார் பேரறவின்பெற்றியாகிய முழு ஞானப் பெருக்கு என்னென்று உரைக்கப்படும்! இவ்வாற்றால் இந்நாலின் உண்மைப் பொருளை அறி தற்கு அதிகாரமுடையார் இன்னார் என்பதும் உய்த்துணர வைத்தனராயினர் நமது பிராட்டியார் என அறிக் கேள்வும் விரிப்பிற் பெருகும்.

இது காறும் கூறியவைகளால் உலகியலாகிய அறத்தாறு மறத்தாறே என்பதும் அறம் என்பது நித்தியத்துவமாகிய சிவத்துவம் என்பதும், குருவருளால் அதனை அடைதற்குரிய நெறியைக்கடைப்பிடித்து ஒழுகுவதே அறஞ்செய்தல் என்பதும் உடலுயிர் அமலமடைந்து நித்தியத்துவம் அடைதலே வாய்மையான அறத்தாற்றின்பயன் என்பதும், சிவர்கள் வாய்மையான அறத்தாற்றைத் தாமாக அறிந்து கொள்ள முடியாதவர்க ளாதலால் அதனை அறிதற்குரிய ஆராமையாகிய விருப்பம் என்னும் பக்குவமல்லதாய வழியே குருவருளால் அதனை அறிந்து ஒழுகி உய்தியடைய முடியும் என்பதும், அது பற்றியே “அறஞ்சேய விரும்பு” என ஒளவை அருளினால் என்பதும் ஒருவாறு உணரத்தகும்.

சுபம்.

வித்தகம் பெற்ற
மதிப்புரை.

இப்பத்திரிகை வியாழக்ஞிழை தோறும் வெளி வருவதாகும். தொகுதி 1-இல். 25 பகுதிகள் இது காறும் வெளிவந்துள்ளன. இவ் இருபத்தெந்து பகுதிகளையும் தத்துவ ஞானப் பொருண்மேல் உள்ள ஆர்வத்தால் நாம் ஊன்றிப் பார்த்தோம்.

மக்களுள் சமய ஞானமுடையார் சிலர், கடவுளோடு கலத்தலாகிய முத்திப்பேற்றில் அவாவுள்ளார்ய், அதற்குரியனவாய முயற்சி களுள் செய்கின்றனர். அஃது ஒருபுறம் இருப்ப, இவ்வுலகில் தோன்றிய பல்வேறு சமயத்தவர்களாலும் முத்தி நிலையின் இலக்கணம்பலவாரூக்கூறப் பட்டிருக்கின்றது. அதனால், இந்தியாவில் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் துவிதம், விசிட்டாத்துவிதம், சிவாத்துவிதம்; கேவலாத்துவிதம், சுத்தாத்துவிதம் என்றின்ன சமயவாதிகள் முத்தியிலக்கணத்தின் பேதங்களைப் பற்றியும், அவற்றுள் உண்மையானது எது வென்பதைப்பற்றியும் தம்முள் ஒருவரோடொருவர் பெரிதும் மாற்றுத் தத்தஞ்சமய சாஸ்திர விபாக்கியானங்களைக்கொண்டு விஸ்தாரமாயுங்குமையாயும் வழக்குகளும் எதிர் வழக்குகளுமிட்டு, தத்தஞ்சமயத்தில் பேசப்படும் முத்தியிலக்கணமே உண்மையானதென்றும், பிறவெல்லாங்குற்றமுடையன வென்றுந் துணித்து நுவலுவாராயினர்.

அங்கனமாயினும், இப்போது வெளிவரும் “வித்தகம்” எனும் பெயர் கண்ட இப்பத்திரிகையின் கண் அரும் பெருஞ் சாதனங்களால் உலகத்தார் காணுமாறு தூல உடலோடு மறைந்து சிவம் எனுஞ் செம்பொருளாதலே உண்மை முத்தியென்பதும், அதுவே மீண்டு வாராநெறி பென்பதும், அதுவே பழைய சைவ சமயக்

கொள்கை யென்பதும், அவ்வாறன்றி, தூல உடல்—கட்டை மேல் வைத்துச் சுட்டு விடப்படு மாறும், அல்லது கள்ளக் குழியினுள் புதைத்து விடப்படுமாறும்—பின்மாக, உயிர் பிரித் வென்னும் மரணம் முத்தி கிலை யன்றென்பதும், அது பிறவிக் கேது வென்பதுமாகிய இவ்வற்புதப் பொருள்கள் சிவ ஞானி களாகிய மாணிக்கவாசக சவாமிகளும், திருமூல யோகிகளும் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவாசக திருமந்திர நூல்களினின்றும், ஒளவை குறள் முதலான எனைய நூல்களினின்றும் பிரமாணங்கள் எடுத்துக் காட்டிச் சாலவும் உறுதிப் படுத்தப்படுகின்றன. மேலும், ‘மெய்’ என்னும்பெயருடைய ஆங்கையானது, பின்மாகி அழிந்து “போட்” மாகப் போகாது, உயிரோடு ஒன்றிச் சிவத்தையே சார்ந்து, ‘மெய்’ என்னுந் தன் பெயர்க் காரணத்தை உண்மையால் புலப்படுத்துமாறு செய்வதே சைவசமயத்திற்குமாண்பாகுமென்று சொல்லும் நெறிப்பாடு இவ் ‘வித்தக’ப் பத்திரிகையில் பரக்கக் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு விதந் தெடுத் துரைக்கப்படும் முத்தி நெறியானது, பிற்காலத்தில் குமாரதேவராலும், தாயுமான சவாமிகளாலும், வடலூர் இராமலிங்க சவாமிகளாலும் வலியுறுத்திக் காட்டப்பட்டவாற்றனும் நன்கு அறியப்படும்.

இதற்கேற்றவே, முன்னெப் பெரியார் சிலர் தம் தூல உடலம் பின்மாகி மிகுந்தவிலைதாய் அதனாலே மறைந்து சிவமாகிச் சித்தி பெற்றன ரென்பது புராண நூல்கள் சிலவற்றில் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது. சீவர்கள் சடபேதம், சர்மபேதம் உடையன வென்று இப்பத்திரிகையின் கண்ணே ஆங்காங்குச் செவ்விதின் எடுத்துக் காட்டப்படுதலால், தூய உடலும் வினை முடிவும் அதி தீவிர பக்குவழும் அடைந்த உயிர்கள் சில முன்னரே அவ்விதச் சேதை முத்தி பெற்றிருக்கலாம். இனியும் பெருந்தவப் பேற்றுல் அப் பெற்றியனவாகும் சில உயிர்கள் அம் முத்தியைப் பெறலாம். தேகம் சூக்குமத் தன்மை யடைந்து மறைதலாகுமென்பது இக்காலத்து விஞ்ஞானதூற் பரி சோதனைகளின் ஆதாரத்தினாலும் இப்பத்திரிகையில் நன்கனம் விளக்கப்படுதல் இன்றியமையாத தாகும்.

அவ்வியல்பினதாம் முத்திப் பேற்றிற்குறியுடயிர்ச்சாதனங்களும் உடற் சாதனங்களுமாகிய அதிநுட்பரக்கியப் பொருள்கள் சிலவும் இந்நாளில் அனைவரும் அறியும் வண்ணம் இப்பத்திரிகையின் பகுதிகளில் ஒரோ விடங்களில் ‘தேவாரம்’ ‘திருவாய்மோழி’ ‘குதசம் வறிதை’ ‘சித்தாந்தசிகாமணி’ ‘ஞானவாசிட்டம்’ ‘சித்தரபாடல்கள்’ என்றின்ன நூல்களின் மேற்கோள்களால் விளக்கப்படுகின்றன. சிவன் முத்தி, விதேசமுத்தி, சதேசமுத்தி என்பன வற்றின் பொருள்களுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இதில், இடையிடையே, சிலகட்டுரைகளில் தெளித்துக் காட்டப்படும் உண்மைத்துறவு, ஜிப்பொறி அடக்குமுறை, உண்மைச் சத்துவகுணம், உண்மைமெளநம், முதலான வைகள் உலகினர் மயக்கங்களை அறவேகளின்து, பகுத்தறி வைமிகுதிப்படுத்தி அவரை உயரிய இன்பவாழ்வில் செலுத்தும் பான்யையனவாகும். இவ் விஷயங்களைல்லாம் சிவசமாதி நிலை தலைக்கூடிப் பரமுத்தியடையவல்ல பக்குவர்களால் சூக்கும வகையான ஆராய்ந்தறிதற்பாலன வெனக்கூறலாம். பொதுவாசப் பிறசபயிகள் பலரும், சிறப்பாசச் சத்தாத்துவித சித்தாந்த சைவருள் எவ்வேறும் ஒரு பாலாரும் வேதாந்தியருள் எவ்வேறும் ஒரு பாலாரும் உடலும் உயிரும் ஒன்றி மறைந்து சிவாங்கமாதலே உண்மை முத்தியாகு மென்னும் இக் கொள்கை தமக்குப் பொருந்தாமல், இதனாலும் மிகபலைந்து, இன்ன முத்திப்பேறு இயலுவதன்றென வாது செய்யலாம். ஆயினும், சமயக் கொள்கைகளின் மாறபாடுகளில் அறிவுடையார் ஒரு வரை யொருவர் வெறுத்து வகைச் சொல்வழங்கி இன்னல்ப்பாடாமல் அன்பும் பொறையும் பாராட்டி, அம்மாறுபாடுகளை நன்றித்து ஆராய்ந்து பேன் மேலும் உண்மை கண்டு இனிது வாழ்வதே சால்புடைத் தாகும். இது நிற்க.

‘வித்தகம்’ என்னும் இச் சொல்லிற்கு, அறிவாற்றல், சதுரப்பாடு, திருத்தம் முதலான பொருள்கள் நிகண்டு நூல்களிலும், இலக்கிய நூல்களின் உரைகளிலும் காணப்பட்டிருப்ப, இப்பத்திரிகாசிரியரால் இதற்கு ‘எல்லா உடலுயிர்க்கும் வித்தாயும்,

அவ்வட்டலுயிர் ஆக்கமுறுதற்கு இடமாயும் இருப்பது’ என்ற பொருள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறே ‘கந்தழி’ ‘கற்பூரம்’, ‘ஞானி’, துப்பரவு’ ‘பாநிசத்து’ என்றற் றெட்கத்துப் பல சொற்களுக்குத் தத்துவ ஞானப் பொருள்கள் செய்யப்பட்டிருத்தல் வியக்கற்பாலதுஞ் சிந்திக்கற்பாலதுமா மென்பது சொல்லாமலே அமையும். இவ்வாசிரியர் நம் செங்கமிழ் மொழியில் வித்தகம் சிரம்பிய வித்துவப் பெரியாராதனின், இவர்தம் அரிய பெரிய தத்துவ நண்பொருட் கட்டுரைகளில் ஆக்காங்குவியத்துக் கொற்களும் சொற்களும் சொற்றெட்டர்களும் மிலிர்ந்து காணப்படுகின்றன.

ஞானம் பலபல திறத்தினதாகும் அதனால் ஞானியரும் பலபல திறத்தினராவர். எனவே, இப்பத்திரிகை ஒரு சார் அநுபவ ஞானிகளுக்கு மிகவும் பயன்படற் பாலதாகும். ஆயினும் முத்திப் பேற்றில் இத்துணைப் பெருநோக்குமடைய இந்த ஞானப் பத்திரிகையைச் சுத்தாத்துவித சிந்தாந்தசைவரும், சிவாத்துவித சைவரும், ஜிக்கியவாத சைவரும், வைணவரும் வேதாந்தியரும், ஏனைய பல் வேறுசமயத்தவரும், பெற்றுப் படித்து ஆனந்தக் களிப்புறவாராக.

[ஞாயிறு]

குறிப்பு:—எமது “வித்தக” த்தை ஆர்வமுடன் பெற்றுத் தமது நண்மாணுழை புலத்தால் சேவ்வனம் ஆராய்ந்து சேம்மை மனத்தால் உண்மையை உரைத்து அரிய பெரிய அபிப்பிராயத்தை மனமுவந்து விரிவு வழங்கிய அறிஞரும், கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்த வித்துவப் பேரியாருமாகிய “ஞாயிறு” ஆசிரியர் உயர் திரு உகுத்திரகோடு கரர் அவர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த வணக்கத்தையும் நன்றி யறிதலையும் சமர்ப்பிப்பதோடு உண்மையை நாடும் ஆற்றலும் காதலும் வாய்ந்த இப்பேரியார் உலகிற்கு உபகாரியாய்நோவாழும் வண்ணம் புதலை நந்தீபோன்னடித் துணைகளைப் போற்றுகின்றேம். ஞாயிறு என்னும் அரிய பெரிய சேந்தமிழ்ச் சங்கியையின் மாண்பு “வித்தகம்” இல 19 பக்கம் 3 இல் கூறப்பட்டது. ஆதலின் எண்டு வித்திதல் மிகை.

[ப—ா]